

NEMZETI ADÓ- ÉS VÁM HIVATAL
Központi Hivatala
Ügyfélkapcsolati és Tájékoztatási Főosztály

Iktatószám: 2128079589

Ügyiratszám: 3707826234

Ügyintéző: dr. Kovács-Kozma Zs.

Tárgy: túlszámlázott számlára alapítható adólevonási jog

Vadász Iván
ügyvezető
részére

AD-KÖ ADÓSZAKÉRTŐ IRODA KFT.

Budapest
Szervita tér 4. II. em. 1.
1052

Tisztelt Ügyvezető Úr!

Tárgyban jelzett megkeresésére az alábbi tájékoztatást adom.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa-törvény) 120. § a) pontja alapján abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan **egy másik adóalany rá áthárított.**

Ez azonban nem azt jelenti, hogy akárki, aki adóalanynak mondja magát, és egy általa meghatározott összegről számlát bocsát ki, akkor az abban szereplő adó összegét a számla címzettje levonhatja, ha a számlán szereplő tételről feltételezhető, hogy az gazdasági tevékenységet szolgálhatja.

Természetesen egy adóalany csak olyan adót vonhat le, amely egy fellelhető másik adóalany által kibocsátott, tartalmilag hiteles, valós, ténylegesen megtörtént ügyletről szóló számlában került a számlabefogadóra áthárításra.

Az Áfa törvény 127. § (1) bekezdés a) pontja alapján az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon a nevére szóló, a valóságban is megtörtént ügylet teljesítését tanúsító számla.

A számlakibocsátó személyének létezését a számla befogadója a Nemzeti Adó- és Vámhivatal internetes honlapján ellenőrizni köteles. Ha ott az adóalanyok között nem található a számlán kibocsátóként feltüntetett adóalany, akkor joggal kételkedhet a befogadó a létezésében. Nem

létező „adóalany” által kibocsátott számla tekintetében a befogadót nem illeti meg az adólevonás joga (119. §).

A tekintetben, hogy a számlán szereplő ügylet valós-e, ténylegesen megtörtént-e, a befogadó is ténybeli ismertekkel kell, hogy rendelkezzen, hiszen ha nem került kapcsolatba a számlán feltüntetett személlyel, akkor meg nem történt ügyletről nem lehet hiteles számlát kibocsátani. Nem létező ügyletről kibocsátott számla tekintetében a befogadót szintén nem illeti meg az adólevonás joga (119. §).

A számlán ugyanakkor még a valóságban megtörtént ügyletek estében is csak a valós ellenérték szerepelhet, ez azt jelenti, hogy ha az ellenérték nem valós, akkor a számlában feltüntetett előzetesen felszámított adó is valótlanul minősül. Az adólevonási jog csak a tényleges ellenérték utáni adó tekintetében illeti meg az adóalanyt, a túlszámlázott számla alapján a befogadó, még ha tudja is a helyes adóösszeget, nem élhet a részleges adólevonás jogával, hiszen ezen adóösszeg tekintetében nem rendelkezik hiteles számlával (127. §).

Abban az esetben, amennyiben a befogadó utólag állapítja meg, hogy a számlán szereplő összeg nem az ügylet tényleges ellenértékének minősül, akkor ebből az következik, hogy a számlán szereplő adó összege sem a valós adóösszeget tartalmazza. Ez azt jelenti, hogy a szóban forgó számla nem hiteles, hiszen nem a valós ügylet, valós ellenértékét tartalmazza, így ilyen bizonylat alapján a számla befogadója adólevonási jogot az Áfa törvény 120. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem gyakorolhat.

Feladata, hogy a számla kijavításának igényével felkeresse annak kibocsátóját, aki köteles a kijavításnak eleget tenni. Amennyiben a kibocsátó nem lelhető fel, akkor annak létezése is kétségesse válik, és így lehetséges, hogy fiktív adóalany által kibocsátott számláról van szó, amelyen az ügylet lehet, hogy megtörtént ugyan, de nem az azon szereplő felek között, így ez a tény is azt támasztja alá, hogy erre a bizonylatra a számla befogadója nem alapíthat adólevonási jogot.

A beadványban szerepel, hogy a számla befogadója a számlát befogadta, annak nettó értékét költségként levonta, de nem tartalmaz arra vonatkozó utalást, hogy az ellenértéket ki is fizette volna, illetve, ha kifizette, akkor azt hogyan tette a fel nem lelhető eladó esetében. A kifizetés tényének természetesen az adólevonási jog gyakorlása tekintetében önmagában nincs jelentősége, de az adóhatóság a tényállást az eset összes körülményének ismeretében minősíti, és ennek során már szerepe lehet e körülménynek is.

Az Alkotmánybíróság 60/1992. (XI. 17.) AB határozatában rögzítettekkel összhangban tájékoztatom, hogy a válaszelevélben részletezettek szakmai véleménynek minősülnek, kötelező jogi erővel nem bírnak.

Budapest, 2012. március 13.

Tisztelettel:

Dr. Horváth Iloha
főosztályvezető

Erről értesülnek:

1. a címzett
2. NAV Közép–magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága
3. a központi irattár

